

De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig - Nummer Tweeëndertig

Ezechiël Nummer Dertien

Jeff Pippenger

2026-10-02

De waarschuwingsboodschap in het boek Ezechiël is het ‘teken van de belegering’. Toen de belegering begon, stierf de vrouw van Ezechiël, en Ezechiël kreeg het bevel om haar dood niet te bewenen. Haar dood, vergezeld van zijn gebrek aan rouw over haar overlijden, symboliseerde de belegering en de naderende verwoesting van Jeruzalem. Zijn daden en haar dood vormen een waarschuwend teken, een voorafbeelding van een toekomstig waarschuwend teken dat door Jezus werd aangeduid als de “gruwel der verwoesting.”

Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan in de heilige plaats, (wie het leest, die geve er acht op). Mattheüs 24:15.

Toen de Romeinse veldtekens binnen de voorhoven van de tempel werden geplaatst, moesten de christenen in Jeruzalem de stad ontvluchten. De twee getuigen van het teken van Jeruzalems verwoesting benadrukken de ernst van het voorafgaand aan het beleg herkennen van het ‘teken’, en de Inspiratie geeft verder te kennen dat die twee getuigen hun „meer directe toepassing” vinden in de laatste dagen. Sprekend over Christus’ waarschuwing aangaande Jeruzalems verwoesting in verband met Ezechiël en Johannes die zich in een tempelvisioen bevinden, schreef Zuster White:

“Hoewel deze profetieën bij de verwoesting van Jeruzalem een gedeeltelijke vervulling vonden, hebben zij een meer rechtstreekse toepassing op de laatste dagen.

„Wij staan op de drempel van grote en plechtige gebeurtenissen. De profetie wordt snel vervuld. De Heere staat voor de deur. Weldra zal zich voor ons een periode openen van overweldigend belang voor allen die leven. De geschillen van het verleden zullen worden herleefd; nieuwe geschillen zullen opkomen. De taferelen die zich in onze wereld zullen afspelen, zijn nog zelfs niet gedroomd.” Testimonies, deel 5, 753.

In hoofdstuk vier werd Ezechiël opgedragen een gelijkenis uit te beelden die het ‘teken van de belegering’ beklemtoonde. Ezechiël beeldde in zijn boek vijfmaal een gelijkenis uit, die zijn broeders weigerden te zien. Ezechiël sprak vijfmaal tot zijn broeders, en zij weigerden te horen. Zijn uitgebeelde gelijkenissen en boodschappen illustreren een vijfvoudige klasse van dwaze maagden die weigeren de toename van ‘kennis’ te ontvangen die met zijn gelijkenissen en woorden verbonden is. Die woorden en gelijkenissen hielden rechtstreeks verband met de verwoesting van Jeruzalem, die een “meer rechtstreekse toepassing op de laatste dagen” heeft.

Gij nu, mensenkind, neem u een tichelsteen, leg die vóór u neer en teken daarop de stad, ja, Jeruzalem. Sla er het beleg voor, bouw er een belegeringstoren tegen, werp er een wal tegen op; sla ook het legerkamp daartegen op en stel stormrammen daartegen rondom. Neem voort

voor u een ijzeren pan en zet die als een ijzeren muur tussen u en de stad; richt dan uw aangezicht daartegen, zodat zij belegerd zal zijn, en gij zult haar belegeren. Dit zal een teken zijn voor het huis van Israël.

Ga ook op uw linkerzijde liggen, en leg daarop de ongerechtigheid van het huis Israëls; naar het getal der dagen dat gij daarop liggen zult, zult gij hun ongerechtigheid dragen. Want Ik heb u de jaren van hun ongerechtigheid opgelegd, naar het getal der dagen, driehonderdnegentig dagen; also zult gij de ongerechtigheid van het huis Israëls dragen. En wanneer gij die voleindigd zult hebben, lig dan opnieuw op uw rechterzijde, en gij zult de ongerechtigheid van het huis van Juda dragen, veertig dagen; elke dag heb Ik u tot een jaar gesteld. Daarom zult gij uw aangezicht richten tegen de belegering van Jeruzalem, en uw arm zal ontbloot zijn, en gij zult daartegen profeteren. En zie, Ik zal u met banden binden, zodat gij u niet van de ene zijde op de andere zult kunnen keren, totdat gij de dagen van uw belegering voleindigd zult hebben. Ezechiël 4:1–8.

Teken

Het woord „teken” komt negenmaal voor in het boek Ezechiël. In hoofdstuk vier is de belegering van Jeruzalem het „teken” voor het huis van Israël. In hoofdstuk twaalf is Ezechiël opnieuw een „teken” dat de belegering en verwoesting van Jeruzalem aanduidt.

Mensenkind, gij woont te midden van een weerspanning huis, dat ogen heeft om te zien, maar niet ziet; zij hebben oren om te horen, maar horen niet; want zij zijn een weerspanning huis. Daarom, gij mensenkind, bereid u reisgoed voor de ballingschap, en trek overdag voor hun ogen weg; ja, gij zult voor hun ogen van uw plaats naar een andere plaats wegtrekken: misschien zullen zij het ter harte nemen, hoewel zij een weerspanning huis zijn. Dan zult gij overdag voor hun ogen uw reisgoed naar buiten brengen als reisgoed voor de ballingschap; en gij zult des avonds voor hun ogen uittrekken, gelijk zij die in gevangenschap uittrekken. Breek voor hun ogen door de muur heen, en draag het daardoor naar buiten. Voor hun ogen zult gij het op uw schouder torsen en in de schemering naar buiten dragen; gij zult uw aangezicht bedekken, zodat gij de grond niet ziet; want Ik heb u tot een teken gesteld voor het huis Israëls. Ezechiël 12:2–6.

Toen het opstandige huis de uitgebeelde gelijkenis zag, begreep het niet wat zij betekende; daarom vroegen zij Ezechiël haar uit te leggen.

Mensenkind, heeft het huis van Israël, het weerspanning huis, niet tot u gezegd: Wat doet gij? Zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Deze last betreft de vorst in Jeruzalem en het gehele huis van Israël dat in hun midden is. Zeg: Ik ben uw teken; zoals ik gedaan heb, zo zal hun gedaan worden: zij zullen in ballingschap wegtrekken en in gevangenschap gaan. Ezechiël 12:9–11.

De belegering van Jeruzalem is een teken voor Gods volk in de laatste dagen.

“Ieder van de oude profeten sprak minder voor zijn eigen tijd dan voor de onze, zodat hun profeteren voor ons van kracht is. ‘Al deze dingen nu zijn hun overkomen tot voorbeelden; en zij zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is.’ 1

Korintiërs 10:11. ‘Aan wie geopenbaard werd, dat zij niet zichzelf, maar ons bedienden met die dingen, welke u nu verkondigd zijn door hen die u het evangelie gepredikt hebben door de Heilige Geest, Die van de hemel gezonden is; in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien.’ 1 Petrus 1:12....”

“De Bijbel heeft zijn schatten voor deze laatste generatie opgehoopt en samengebundeld. Al de grote gebeurtenissen en plechtige handelingen uit de geschiedenis van het Oude Testament hebben zich herhaald en herhalen zich in de gemeente in deze laatste dagen.” Selected Messages, boek 3, 338, 339.

Dezezelfde dag

Ezechiël is in de uitgebeelde gelijkenis van de ‘belegering en verwoesting van Jeruzalem’ een teken voor Gods volk in de laatste dagen.

Opnieuw, in het negende jaar, in de tiende maand, op de tiende dag van de maand, kwam het woord des Heren tot mij, zeggende: Mensenkind, schrijf u de naam van deze dag op, juist van deze zelfde dag: de koning van Babel heeft zich op deze zelfde dag tegen Jeruzalem opgesteld.

Spreek een gelijkenis uit tot het weerspannige huis en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zet een pot op, zet hem op, en giet er ook water in. Verzamel de stukken ervan daarin, alle goede stukken, de dij en de schouder; vul hem met de beste beenderen. Neem het beste van de kudde, en stapel ook de beenderen eronder op, en laat het goed doorkoken, en laat men de beenderen daarin koken. Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Wee de bloedstad, de pot welks schuim daarin is, en welks schuim daaruit niet is uitgegaan! Haal het er stuk voor stuk uit; laat er geen lot over vallen. Want haar bloed is in haar midden; zij heeft het op een kale rots gelegd; zij heeft het niet op de aarde uitgegoten om het met stof te bedekken; opdat grimmigheid zou opkomen om wraak te nemen; Ik heb haar bloed op een kale rots gelegd, opdat het niet bedekt zou worden.

Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Wee de bloedstad! Ook zal Ik de brandstapel groot maken. Stapel hout op, steek het vuur aan, verteer het vlees, kruid het goed, en laat de beenderen verbranden. Zet haar daarna leeg op haar kolen, opdat haar koper heet worde en gloeie, en opdat haar onreinheid daarin gesmolten worde, zodat haar schuim verteerd worde. Zij heeft zich afgemat met leugen, maar haar grote schuim ging niet uit haar weg; haar schuim zal in het vuur zijn. In uw onreinheid is schandelijkheid; omdat Ik u gereinigd heb, maar gij niet gereinigd werdt, zult gij van uw onreinheid niet meer gereinigd worden, totdat Ik mijn grimmigheid op u heb doen rusten. Ik, de HEERE, heb het gesproken: het zal geschieden, en Ik zal het doen; Ik zal niet terugkomen, noch sparen, noch berouw hebben; naar uw wegen en naar uw daden zullen zij u richten, spreekt de Heere HEERE.

Ook kwam het woord des HEEREN tot mij, zeggende: Mensenkind, zie, Ik neem de lust van uw ogen van u weg door een slag; toch zult gij niet treuren noch wenen, en uw tranen zullen niet neervloeien. Zucht in stilte, maak geen rouw om de doden; bind uw hoofdbedekking om u heen en doe uw schoenen aan uw voeten, bedek uw lippen niet en eet het brood der mensen niet. Zo sprak ik des morgens tot het volk; en des avonds stierf mijn vrouw; en des morgens

deed ik zoals mij bevolen was. Toen zei het volk tot mij: Zult gij ons niet te kennen geven wat deze dingen voor ons betekenen, dat gij aldus handelt?

Toen antwoordde ik hun: Het woord des HEEREN kwam tot mij, zeggende: Spreek tot het huis Israëls: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal mijn heiligdom ontheiligen, de trots van uw sterkte, de lust van uw ogen en datgene wat uw ziel verschoont; en uw zonen en uw dochters die gij hebt achtergelaten, zullen door het zwaard vallen. En gij zult doen zoals ik gedaan heb: gij zult uw lippen niet bedekken, noch het brood der mensen eten. En uw hoofdtooien zullen op uw hoofden zijn en uw schoenen aan uw voeten; gij zult niet rouwklagen noch wenen, maar gij zult wegwijnen in uw ongerechtigheden en tegen elkander zuchten. Zo zal Ezechiël u tot een teken zijn: overeenkomstig alles wat hij gedaan heeft, zult gij doen; en wanneer dit komt, zult gij weten dat Ik de Heere HEERE ben. Ezechiël 24:1–24.

Ezechiël is een teken dat het begin van de belegering en de uiteindelijke verwoesting van Jeruzalem aanduidt, en daarna de gevangenschap van de leden van de Laodicese Zevende-dags Adventistenkerk.

„Toen Christus neerzag vanaf de top van de Olijfberg, zag Hij deze toestand in iedere gemeente bestaan. De waarschuwingen gelden allen die treden in de voetsporen van het volk van Jeruzalem, dat zulk groot licht had. Dit volk staat ons voor ogen als een waarschuwing. Door Gods waarschuwingen in onze tijd te verwerpen, herhalen mensen de zonde van Jeruzalem. De Heere ziet wat het menselijke werktuig niet ziet en niet wil zien—de uitkomst van alle menselijke bedenksels in Battle Creek. Hij heeft alles gedaan wat een God kon doen. Hij heeft licht voor de ogen van het volk doen opflitsen, opdat hun zonden niet de grens zouden bereiken waar berouw niet meer gevoeld kan worden. Maar door een langdurig proces van afwijking van rechte en rechtvaardige beginselen hebben mensen zich gebracht op een plaats waar licht en waarheid, gerechtigheid en barmhartigheid, niet worden onderscheiden. Deze handelwijze is een deel van hun wezen zelf geworden.” Testimonies, volume 8, 68.

Twee Getuigen van Alfa en Omega

Ezechiël was op bovennatuurlijke wijze stom gemaakt, en hem werd meegedeeld dat, wanneer Jeruzalem zou vallen, hij opnieuw zou kunnen spreken, en dat hij dan een ‘teken’ zou zijn. Ezechiëls uitblijven van rouw over de dood van zijn vrouw markeerde het alfa-teken aan het begin van de belegering, en het openen van Ezechiëls mond toen Jeruzalem viel was het omega-teken. De belegering tot aan de verwoesting wordt gemarkeerd door een teken aan het begin en aan het einde. Binnen dezelfde illustratie wordt een tweede getuige van een alfa- en omega-teken voorgesteld, waarbij de dood van het “verlangen van Ezechiëls ogen” het alfa is en de dood van het “verlangen der ogen” van het volk het omega-teken van die periode is. De periode van anderhalf jaar draagt twee getuigen van een alfa en een omega. De dood van Ezechiëls vrouw stelde de gevangenschap en het vertreden van de krijgsmacht voor, en de omega-dood van Jeruzalem stelde het vertreden van het heiligdom voor.

Zo zal Ezechiël u tot een teken zijn: overeenkomstig alles wat hij gedaan heeft, zult gij doen; en wanneer dit geschiedt, zult gij weten dat Ik de Heere HEERE ben. Ook gij, mensenkind, zal het niet zijn op de dag dat Ik hun hun sterkte ontnem, de vreugde van hun heerlijkheid, het

verlangen van hun ogen en dat waarop zij hun zinnen gezet hebben, hun zonen en hun dochters, dat hij die op die dag ontkomt, tot u zal komen om het u met uw oren te doen horen? Op die dag zal uw mond geopend worden voor hem die ontkomen is, en gij zult spreken en niet langer stom zijn; en gij zult hun tot een teken zijn, en zij zullen weten dat Ik de HEERE ben. Ezechiël 24:24–27.

Zes Sterfgevallen

De dood van Ezechiëls vrouw markeert het begin van de belegering en de dood van Jeruzalem, dat profetisch de bruid van Christus is, en illustreert de spoedig komende zondagswet, die wordt voorafgegaan door een periode die door de belegering wordt voorgesteld. De periode van de belegering en de verwoesting zijn twee onderscheiden, hoewel rechtstreeks met elkaar verbonden, wegmarkeringen. De belegering is een tijdsperiode, en de verwoesting is een tijdstip. De verwoesting is de zondagswet die wordt voorafgegaan door de periode van de vorming van het beeld van het beest. De periode van het beeld van het beest eindigt met het merkteken van het beest. Toen Jezus in Mattheüs vierentwintig het teken van de verwoesting van Jeruzalem aanwees, verwees Hij ook naar de dagen van Noach.

Maar zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals zij in de dagen vóór de zondvloed aten en dronken, huwden en ten huwelijk gaven, tot op de dag waarop Noach in de ark ging, en het niet bemerkten totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Mattheüs 24:37–39.

In de dagen van Noach werd de genadetijd afgesloten, waarmee de spoedig komende zondagswet wordt uitgebeeld, die eveneens wordt voorgesteld door het sluiten van de deur op 22 oktober 1844. De periode vanaf de kampbijeenkomst te Exeter van 12–17 augustus 1844 vertegenwoordigt een profetische periode die tot een gesloten deur leidt.

In de dagen van Noach vertegenwoordigde Noach de derde engel, en de derde engel kwam aan bij de gesloten deur van 22 oktober 1844. In de dagen van Noach, die volgens Jezus zouden zijn als „de komst van de Zoon des mensen”, leidden de drie engelen van Openbaring veertien tot de gesloten deur. William Miller vertegenwoordigde de boodschap van de eerste engel en werd in de dagen van Noach voorgesteld door Henoch. Judas duidt de boodschap van Henoch aan als een parallel met de boodschap van Miller.

En ook Henoch, de zevende van Adam af, heeft van dezen geprofeteerd, zeggende: Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen, om gericht te oefenen tegen allen, en allen onder hen die goddeloos zijn te overtuigen van al hun goddeloze werken, die zij goddeloos bedreven hebben, en van al de harde woorden die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben. Judas 1:14, 15.

Millers boodschap van de eerste engel verkondigde het „oordeel”, zoals uitgebeeld door de boodschap van Henoch. Het begin van Henoch wordt aangeduid als dat van de „zevende van Adam”. Millers boodschap begon en eindigde met de komst van de „zeven tijden” over het noordelijke koninkrijk, en zesenvestig jaar later verscheen de derde engel op 22 oktober 1844, toen de „zeven tijden” over het zuidelijke koninkrijk vervuld waren. Zowel Henoch als Miller, die

boodschappers van het uur van het oordeel waren, begonnen met de aanduiding van het getal zeven. De periode die met Henoch begon, de zevende, eindigde met zeven dagen waarin de dieren de ark binnengingen, totdat de deur op bovennatuurlijke wijze werd gesloten. Jezus beeldt het einde altijd uit door middel van het begin.

Henoch verwekte Methusalah, die op zijn beurt Lamech verwekte. Lamech en Methusalah vertegenwoordigen de boodschap van de tweede engel en tevens de boodschap van de middernachtsroep. De middernachtsroep ging voort tot aan de gesloten deur en wordt daarom voorgesteld door Methusalah, die stierf in het jaar van de zondvloed. Lamech vertegenwoordigde de boodschap van de tweede engel, en Lamech stierf vijf jaar vóór de zondvloed. De vijf jaren vanaf de dood van Lamech tot aan de dood van Methusalah, toen de deur werd gesloten, vormden een voorafbeelding van de dood van Ezechiël's bruid, die het begin markeerde van de periode die leidde tot de dood van Christus' bruid, voorgesteld door Methusalah.

Henoch was een type van de eerste engel die in 1798 kwam, Lamech was een type van de tweede engel die op 19 april 1844 kwam, en Methusalah was een type van de middernachtsroep van Exeter tot aan de gesloten deur van 22 oktober 1844, die door Noach werd getypeerd. De vijf jaren vanaf de dood van Lamech tot aan de dood van Methusalah waren een type van het anderhalf jaar van 587 v.Chr. tot 586 v.Chr. Die vijf jaren van Lamech tot Methusalah zijn een type van vijf jaren van 1448 tot 1453.

Op 31 oktober 1448 stierf Johannes Palaiologos, en zijn broer, Constantijn de elfde (de laatste Constantijn), verzocht de islamitisch-Turkse macht om toestemming om de troon van het oostelijke Rome te bestijgen. Zijn onderwerping op 27 juli 1299 vervulde de tweede honderdvijftig jaren van Openbaring negen, uiteengezet in vers tien. Vijf jaar na de dood van Johannes Palaiologos stierf zijn broer Constantijn de elfde op de muren van Constantinopel, toen Mehmed II het Byzantijnse rijk van het oostelijke Rome veroverde. Mehmed is de Turkse afleiding van Mohammed, zodat de dood van de eerste Mohammed in 632, waarmee de eerste honderdvijftigjarige profetie van Openbaring negen begon (te vinden in vers vijf), eindigde met de dood van de laatste Constantijn door toedoen van 'Mohammed de tweede', achthonderdeenentwintig jaar later. Vijf jaar vóór zijn dood had Mohammed de ondergang van Rome voorspeld, en deze werd voltrokken door de Turk die Mohammed de tweede heette.

Constantijn de laatste, de elfde, stierf in de slag om Constantinopel, waarmee een periode van vijf jaar werd gemarkeerd vanaf de dood van zijn broer Johannes tot aan zijn eigen dood. Die vijf jaren werden getypeerd door de vijf jaren vanaf de dood van Lamech, de zoon, tot aan de dood van Methusalah, de vader, vijf jaar later, toen de deur van de ark gesloten werd. Zo werd de dood van de bruid van Ezechiël getypeerd door de dood van Lamech, en samen leveren zij getuigenis van de dood van Johannes Palaiologos in 1448. De daaropvolgende dood van Methusalah komt overeen met de dood van de bruid van Christus en de verwoesting van Jeruzalem in 586 v.Chr., en samen komen zij overeen met de dood van Constantijn de elfde.

De drie getuigen van een profetische periode die begint en eindigt met een dood, illustreren de periode van de vorming van het beeld van het beest, die eindigt met het merkteken van het beest,

en zij komt overeen met de verkondiging van de middernachtsroep in de Milleritische geschiedenis en met de vorming van het beeld van het beest, die in onze huidige geschiedenis eindigt met het merkteken van het beest. Wanneer het merkteken van het beest bij de spoedig komende zondagswet wordt vervuld, treedt het profetische „spreken” in, in overeenstemming met Ezechiël, die uit eigen beweging kon „spreken” toen Jeruzalem werd verwoest.

Spreken

Bij de zondagswet, die wordt voorafgeschaduwd door de verwoesting van Jeruzalem, wordt het profetische spreken van de Verenigde Staten gekenmerkt doordat de valse profeet spreekt als een draak.

En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde; en het had twee horens als van een lam, en het sprak als een draak. Openbaring 13:11.

Bij de zondagswet slaat Bileam zijn ezelin voor de derde maal, en dan spreekt de ezelin.

En de HEERE opende de mond van de ezelin, en zij zeide tot Bileam: Wat heb ik u gedaan, dat gij mij nu driemaal geslagen hebt? En Bileam zeide tot de ezelin: Omdat gij de spot met mij drijft; had ik maar een zwaard in mijn hand, dan zou ik u nu doden. En de ezelin zeide tot Bileam: Ben ik niet uw ezelin, waarop gij gereden hebt, zolang gij mij gehad hebt, tot op deze dag? Ben ik ooit gewoon geweest u aldus te behandelen? En hij zeide: Neen. Numeri 22:28–30.

De valse profeet spreekt bij de zondagswet, en ook de islam spreekt bij de zondagswet. Beiden zijn profetisch valse profeten. Bij de zondagswet spreekt het ‘gezicht’ van Habakuk dat vertoefde.

Want het gezicht is nog voor een vastgestelde tijd, maar aan het einde zal het spreken en niet liegen; al vertoeft het, wacht erop; want het zal gewis komen, het zal niet uitblijven. Habakuk 2:3.

Habakuk is de ware profeet die spreekt in tegenstelling tot de valse profeten. Het ‘visioen’ van Habakuk spreekt door de mond van de voorheen stomme Ezechiël, wiens mond vervolgens geopend wordt. De belofte om Gods mond te zijn werd aan Jeremia gegeven.

Waarom is mijn smart voortdurend, en mijn wond ongeneeslijk, die weigert genezen te worden? Zult Gij mij dan geheel en al zijn als een leugenachtige, als wateren die ontbreken? Daarom, zo zegt de Heere: Indien gij wederkeert, dan zal Ik u wederbrengen, en gij zult voor Mijn aangezicht staan; en indien gij het kostelijke van het verachtelijke afscheidt, zult gij zijn als Mijn mond; laten zij tot u wederkeren, maar keer gij niet tot hen weder. Jeremia 15:18, 19.

Bij de zondagswet eindigden de negen maanden van stomheid van Zacharias, toen hij sprak en bevestigde dat de naam van zijn zoon Johannes moest zijn. Zacharias vertegenwoordigde leiderschap dat het woord van de derde engel niet geloofde, en Johannes vertegenwoordigde de Elia-beweging, de gemeente die de wederkomst van Christus zou inluiden.

En Zacharias zeide tot de engel: Waaraan zal ik dit weten? Want ik ben een oud man, en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen. En de engel antwoordde en zeide tot hem: Ik ben Gabriël,

die voor God sta; en ik ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze blijde tijding te verkondigen. En zie, gij zult stom zijn en niet kunnen spreken, tot op de dag dat deze dingen zullen geschieden, omdat gij mijn woorden niet hebt geloofd, welke op hun tijd vervuld zullen worden.

En het volk wachtte op Zacharias en verwonderde zich erover dat hij zo lang in de tempel bleef. En toen hij naar buiten kwam, kon hij niet tot hen spreken; en zij bemerkten dat hij in de tempel een gezicht had gezien, want hij wenkte hun toe en bleef sprakeloos. Lukas 1:18–22.

Zacharias behoorde tot de achtste afdeling van de priesters.

Er was in de dagen van Herodes, de koning van Judea, een zekere priester, met name Zacharias, uit de afdeling van Abia; en zijn vrouw was uit de dochters van Aäron, en haar naam was Elisabeth. En zij waren beiden rechtvaardig voor God en wandelden onberispelijk in al de geboden en inzettingen des Heeren. En zij hadden geen kind, omdat Elisabeth onvruchtbaar was, en zij beiden reeds op hoge leeftijd gekomen waren. En het geschiedde, terwijl hij het priesterambt voor God bediende in de orde van zijn afdeling, dat hij, overeenkomstig de gewoonte van het priesterambt, door het lot aangewezen werd om reukwerk te ontsteken, toen hij in de tempel des Heeren ging. En de gehele menigte van het volk was buiten aan het bidden ten tijde van het reukoffer. Lukas 1:5–10.

Alle profeten vertegenwoordigen de laatste dagen, en Zacharias ging de tempel binnen, evenals Ezechiël. Hij behoorde tot de achtste priesterafdeling, wat een symbool markeert van de acht zielen in de ark van Noach die van de oude naar de nieuwe wereld overgingen. Zowel hij als zijn vrouw waren onberispelijk, maar Zacharias zou twijfelen aan de woorden van Gabriël. De Milleritische beweging begon als Filadelfianen (onberispelijk), maar ging in 1856 over in Laodicezen. In de laatste dagen is de boodschap van de engel de boodschap van de derde engel, en de boodschap van Gabriël aan Zacharias vertegenwoordigt de boodschap van de derde engel en ook de Elia-boodschap, zoals vertegenwoordigd door Johannes de Doper.

En een engel des Heeren verscheen hem, staande aan de rechterzijde van het reukofferaltaar. En toen Zacharias hem zag, werd hij ontroerd, en vrees viel op hem. Maar de engel zei tot hem: Vrees niet, Zacharias, want uw gebed is verhoord; en uw vrouw Elisabeth zal u een zoon baren, en gij zult hem de naam Johannes geven. En gij zult blijdschap en verheuging hebben, en velen zullen zich over zijn geboorte verblijden. Want hij zal groot zijn in de ogen des Heeren, en hij zal geen wijn noch sterke drank drinken; en hij zal vervuld worden met de Heilige Geest, reeds van de schoot van zijn moeder af. En velen van de kinderen Israëls zal hij bekeren tot de Heere, hun God. En hij zal vóór Hem uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaderen te bekeren tot de kinderen, en de ongehoorzamen tot de wijsheid der rechtvaardigen; om voor de Heere een toegerust volk gereed te maken. En Zacharias zei tot de engel: Waaraan zal ik dit weten? Want ik ben een oud man, en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen. En de engel antwoordde en zei tot hem: Ik ben Gabriël, die voor Gods aangezicht sta; en ik ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze blijde boodschap te verkondigen. Lukas 1:11–19.

Zacharias twijfelde eraan dat de boodschap van de komende Elia vervuld zou worden.

Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. En hij zal het hart der vaderen tot de kinderen terugbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en de aarde met de ban sla. Maleachi 4:5, 6.

Zuster White geeft, in de context van Ezechiëls verzegeling in hoofdstuk negen, aan waarom het leiderschap van de Laodicese Kerk der Zevende-dags Adventisten werd getypeerd door het ongeloof van Zacharias.

“De klasse die niet bedroefd is over haar eigen geestelijke achteruitgang, noch treurt over de zonden van anderen, zal zonder het zegel van God worden gelaten. De Heere geeft Zijn boodschappers, de mannen met vernietigingswapens in hun handen, de opdracht: ‘Gaaf hem achterna door de stad, en slaaf toe; laaf uw oog niet vershonen, en hebf geen medelijden: doodf volkamen ouden en jongen, zowel maagden als kleine kinderen en vrouwen; maar nadert geen enkele man op wie het teken is; en begint bij Mijn heiligdom. Toen begonnen zij bij de oude mannen die vóór het huis waren.’”

‘Hier zien wij dat de kerk — het heiligdom des Heren — als eerste de slag van de toorn van God onderging. De oude mannen, degenen aan wie God groot licht had gegeven en die als wachters over de geestelijke belangen van het volk hadden gestaan, hadden hun toevertrouwde taak verraden. Zij hadden het standpunt ingenomen dat wij niet behoeven uit te zien naar wonderen en de duidelijke openbaring van Gods macht zoals in vroegere dagen. De tijden zijn veranderd. Deze woorden versterken hun ongeloof, en zij zeggen: De Here zal geen goed doen, noch zal Hij kwaad doen. Hij is te barmhartig om Zijn volk met gericht te bezoeken. Zo is “Vrede en veiligheid” de roep van mannen die hun stem nooit meer als een bazuin zullen verheffen om Gods volk hun overtredingen en het huis van Jakob hun zonden te tonen. Deze stomme honden, die niet wilden blaffen, zijn degenen die de rechtvaardige wraak van een vertoornd God zullen voelen. Mannen, jonge vrouwen en kleine kinderen komen allen tezamen om.’ Testimonies, deel 5, 211.

Zacharias twijfelde aan de boodschap van de derde engel, die de Elia-boodschap is en de geschiedenis van Johannes de Doper evenals de geschiedenis van William Miller herhaalt.

Vijf Maanden

Elisabeth verborg haar zwangerschap vijf maanden lang.

En na die dagen werd zijn vrouw Elisabeth zwanger, en zij hield zich vijf maanden verborgen, zeggende: Zo heeft de Heere met mij gehandeld in de dagen waarin Hij naar mij heeft omgezien, om mijn smaad onder de mensen weg te nemen. En in de zesde maand werd de engel Gabriël van Godswege gezonden naar een stad in Galilea, genaamd Nazareth. Lukas 1:24–26.

Zacharias behoorde tot de achtste priesterafdeling, hetgeen overeenkomt met de besnijdenis van zijn zoon Johannes op de achtste dag, wanneer Zacharias opnieuw zou spreken. Hij en zijn zoon Johannes vertegenwoordigen de acht zielen die in de ark van Noach waren, die gedurende vijf maanden, of honderd vijftig dagen, verborgen waren voor de dood die door de wateren van de vloed werd gebracht. De honderd vijftig dagen van de zwangerschap en van de vloedwateren

stemmen overeen met de twee perioden van vijf maanden in Openbaring negen.

Zacharias en zijn zoon Johannes vertegenwoordigen ook het moment waarop de zevende gemeente van Laodicea overgaat in de achtste gemeente van Filadelfia. Van Zacharias' dienst gedurende de achtste afdeling tot aan de besnijdenis van zijn zoon Johannes op de achtste dag vertegenwoordigt een profetische periode, waarbij het getal acht zowel het begin als het einde markeert. Binnen die profetische periode bevindt zich een tijdspanne van vijf maanden, die een periode van verborgenheid vertegenwoordigt.

Het „spreken” van de profetie duidt de spoedig komende zondagswet aan; daarom spreekt Zacharias ten tijde van de zondagswet, wanneer zijn zoon verzegeld wordt, zoals voorgesteld door de handeling van de besnijdenis. In die geschiedenis, vóór de zondagswet, wanneer Zacharias spreekt, bezoekt Maria aan het einde van vijf maanden, in de zesde maand, Elisabeth, en de Heilige Geest zalft Elisabeth, die als vrouw de zalving van Gods gemeente voorstelt, vier maanden vóór de spoedig komende zondagswet.

En Maria stond in die dagen op en reisde met haast naar het bergland, naar een stad van Juda; en zij ging het huis van Zacharias binnen en groette Elisabeth. En het geschiedde, toen Elisabeth de groet van Maria hoorde, dat het kindje opsprong in haar schoot; en Elisabeth werd vervuld met de Heilige Geest. En zij verhief haar stem met luider stem en zei: Gezegend zijt gij onder de vrouwen, en gezegend is de vrucht van uw schoot. En waaraan heb ik dit te danken, dat de moeder van mijn Heere tot mij komt? Want zie, zodra de stem van uw groet in mijn oren klonk, sprong het kindje van vreugde op in mijn schoot. En zalig is zij die geloofd heeft; want de dingen die haar van de Heere gezegd zijn, zullen volbracht worden. Lukas 1:39–45.

Aan het einde van vijf maanden sprak Elisabeth tot Maria „met luider stem”, waarbij zij Maria's geloof in Gabriëls boodschap prees, welke in de laatste dagen de boodschap van de derde engel is. Elisabeths man Zacharias had niet geloofd, maar Maria wel. Maria hoorde de boodschap van Gabriël vijf maanden na Zacharias, zodat haar geloof in de derde engel wordt gekenmerkt als komend nadat de verborgen boodschap van vijf maanden was geopenbaard. De verborgen boodschap van vijf maanden in de laatste dagen zijn de eerste vijf maanden van Openbaring negen vers vijf. Maria vertegenwoordigt de kerk van de laatste dagen die de boodschap van de derde engel aanvaardt, welke een bijzondere ontzegeling van vijf maanden omvat vlak vóór het spreken van de spoedig komende zondagswet, die ongeveer vier maanden later komt.

Bij de waymarks van het bezoek van Maria wordt de beweging van de eerste en tweede engelen, vertegenwoordigd door Zacharias en Elisabeth, verbonden met de beweging van de derde engel, vertegenwoordigd door Maria en Jozef. Zacharias vertegenwoordigt een functionaris uit een kerk die de boodschap van de derde engel niet geloofde, en Jozef, de timmerman, vertegenwoordigt een beweging die wordt gekenmerkt door zelfondersteunend werk. Het adventisme eindigt zoals het begon, en het begon als een beweging, niet als een georganiseerde kerkstructuur. De beweging van de honderdvierenveertigduizend, vertegenwoordigd door Jozef, Maria en Christus, zijn rechtstreekse verwanten van de Milleritische beweging, vertegenwoordigd door Zacharias, Elisabeth en Johannes, en het ongeloof van 1863 wordt vertegenwoordigd door Zacharias. 1863 vertegenwoordigt ongeloof ten aanzien van de boodschappen van de eerste en tweede engel, en de

beweging van de derde engel vertegenwoordigt het geloof van Maria.

„Engelen werden gezonden om de machtige engel uit de hemel te hulp te komen, en ik hoorde stemmen die schenen overal te klinken: ‘Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden, en opdat gij niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden in gedachtenis gebracht.’ Deze boodschap scheen een toevoeging te zijn aan de derde boodschap en zich daarbij te voegen, zoals de middernachtsroep zich in 1844 voegde bij de boodschap van de tweede engel. De heerlijkheid Gods rustte op de geduldige, wachtende heiligen, en zij gaven onverschrokken de laatste plechtige waarschuwing, verkondigden de val van Babylon en riepen Gods volk op om uit haar uit te gaan, opdat zij haar vreselijk oordeel zouden ontkomen.” Early Writings, 277.

De vereniging van twee boodschappen wordt voorgesteld door het bezoek van Maria aan Elisabeth, en dat punt werd bereikt wanneer de verborgen vijf maanden worden geopenbaard. Dat punt is waar twee profetieën samenkomen en gezamenlijk worden verkondigd. De ene werd verkondigd door Elisabeth en de andere door Maria. De vereniging van twee boodschappen maakt duidelijk wanneer de middernachtsroep zich voegt bij de boodschap van de tweede engel, en dat vond in de Milleritische geschiedenis plaats op de kampbijeenkomst te Exeter.

Nadat Elisabeth en vervolgens Maria hun verkondigingen hadden gegeven, „bleef Maria omtrent drie maanden bij haar, en keerde terug naar haar eigen huis.” Lukas 1:56. De periode van zesenzeftig dagen vanaf Exeter tot 22 oktober 1844 wordt voorgesteld door die vier maanden, die eindigden bij de spoedig komende zondagwet, toen Zacharias sprak. De vier maanden stellen de periode voor van de verkondiging van de boodschap van de middernachtelijke roep, die komt na de boodschap van de vijf verborgen maanden.

De twee boodschappen in de Milleritische geschiedenis waren die van de eerste en de tweede engel, en de boodschap van de eerste engel werd bekrachtigd door de vervulling van een tijdsprofetie die begon met een periode van vijf maanden, welke gedeeltelijk verborgen was gebleven tot tien dagen vóór haar vervulling op 11 augustus 1840, zoals uiteengezet door Josiah Litch. De bekrachtiging van de boodschap van de tweede engel was de correctie van de onjuiste voorspelling van 1843, die plaatsvond op de kampbijeenkomst te Exeter, zoals uiteengezet door Samuel Snow.

De verkondiging van de tweevoudige boodschap van de middernachtsroep wordt voorgesteld als een korte periode vóórdat de deur werd gesloten, die in het verhaal van Noach een periode van vijf maanden opende, welke eindigde met de ark die op de berg Ararat rustte. De periode van de verkondiging van de middernachtsroep komt na de ontzegeling van de verborgen vijf maanden, die tien dagen vóór 11 augustus 1840 kwam; zij kwam ook nadat de Heer Zijn hand had weggenomen van de figuren die Hij op de kaart van 1843 had bedekt. De tien dagen van 1 tot 11 augustus stemmen overeen met de zesenzeftig dagen van Exeter tot 22 oktober 1844, en het tweevoudige getuigenis wijst uit dat de ontzegeling van een verborgen vijf maanden, vergezeld van de correctie van de onjuiste verkondiging die de eerste teleurstelling voortbracht, plaatsvindt wanneer Maria Elisabeth in de zesde maand ontmoet en begroet.

Bij de zondagswet spreekt de Verenigde Staten als een draak, spreekt de ezel van de islam, en spreekt het visioen van Habakuk door de mond van Jeremia, Zacharia en Ezechiël. Bij de zondagswet is Ezechiël een teken en vertegenwoordigt aldus het banier dat bij de zondagswet wordt opgeheven. Twee van de negen vindplaatsen van het woord ‘teken’ in Ezechiël duiden de “sabbatten” aan als het teken van de heiliging, dat de vereniging van Goddelijkheid met menselijkheid voorstelt.

Maar Ik handelde ter wille van Mijn naam, opdat die niet ontheilgd zou worden voor de heidenen, te midden van wie zij waren, voor wier ogen Ik Mij aan hen bekendmaakte, door hen uit het land Egypte te leiden. Daarom deed Ik hen uit het land Egypte wegtrekken en bracht Ik hen in de woestijn. En Ik gaf hun Mijn inzettingen en maakte hun Mijn verordeningen bekend, die een mens, als hij ze doet, hem daarin doen leven.

Bovendien gaf Ik hun ook mijn sabbatten, om een teken te zijn tussen Mij en hen, opdat zij zouden weten dat Ik de HEERE ben, Die hen heiligt. Maar het huis van Israël was weerspannig tegen Mij in de woestijn: zij wandelden niet in mijn inzettingen, en zij verwierpen mijn verordeningen, door welke een mens, als hij ze doet, leven zal; en mijn sabbatten ontheiligden zij zeer. Toen zei Ik dat Ik mijn grimmigheid over hen zou uitstorten in de woestijn, om hen te verteren. Maar Ik handelde ter wille van mijn Naam, opdat die niet ontheilgd zou worden voor de ogen van de heidenen, voor wier ogen Ik hen had uitgeleid. Ook hief Ik mijn hand tot hen op in de woestijn, dat Ik hen niet zou brengen in het land dat Ik hun gegeven had, vloeiende van melk en honing, het sieraad van alle landen; omdat zij mijn verordeningen verwierpen en niet wandelden in mijn inzettingen, maar mijn sabbatten ontheiligden; want hun hart ging uit naar hun afgoden. Niettemin spaarde mijn oog hen, zodat Ik hen niet verdierf, en Ik maakte in de woestijn geen einde aan hen. Maar Ik zei tot hun kinderen in de woestijn: Wandelt niet in de inzettingen van uw vaders, onderhoudt hun verordeningen niet en verontreinigt u niet met hun afgoden: Ik ben de HEERE, uw God; wandelt in mijn inzettingen en onderhoudt mijn verordeningen en doet die; En heiligt mijn sabbatten; en zij zullen tot een teken zijn tussen Mij en u, opdat gij zult weten dat Ik de HEERE, uw God, ben. Ezechiël 20:9–20.

Ezechiël vertegenwoordigt het banier van de honderd vierenveertigduizend, en het teken van goddelijkheid verenigd met de mensheid zijn des Heren „sabbatten”. Ezechiël is het teken aan het begin van de belegering, en hij is het teken bij de verwoesting van Jeruzalem, wanneer hij als een banier wordt opgeheven. Aan het begin van de belegering zijn ook zij die weigeren te zien en te horen, die Zijn „sabbatten” ontheiligen, een teken.

Toen kwamen enkelen van de oudsten van Israël tot mij en gingen vóór mij zitten. En het woord des HEEREN kwam tot mij, zeggende: Mensenkind, deze mannen hebben hun afgoden in hun hart opgericht en de struikelblok van hun ongerechtigheid vóór hun aangezicht geplaatst; zou Ik Mij dan werkelijk door hen laten raadplegen? Spreek daarom tot hen en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ieder man uit het huis van Israël die zijn afgoden in zijn hart opricht en de struikelblok van zijn ongerechtigheid vóór zijn aangezicht plaatst, en tot de profeet komt—Ik, de HEERE, zal hem die komt antwoorden naar de veelheid van zijn afgoden; opdat Ik het huis van Israël in hun eigen hart moge grijpen, omdat zij allen van Mij vervreemd zijn door hun afgoden.

Zeg daarom tot het huis van Israël: Zo zegt de Heere HEERE: Bekeert u en keert u af van uw afgoden; en wendt uw aangezicht af van al uw gruwelen. Want ieder uit het huis van Israël, of uit de vreemdelingen die in Israël als vreemdeling verkeren, die zich van Mij afscheidt en zijn afgoden in zijn hart opricht en de aanstoot van zijn ongerechtigheid vóór zijn aangezicht stelt, en tot een profeet komt om Mij door hem te raadplegen — Ik, de HEERE, zal hem door Mijzelf antwoorden. En Ik zal Mijn aangezicht tegen die man richten en hem tot een teken en een spreekwoord maken, en Ik zal hem uit het midden van Mijn volk uitroeien; en gij zult weten dat Ik de HEERE ben. En indien de profeet misleid wordt wanneer hij een woord gesproken heeft, dan heb Ik, de HEERE, die profeet misleid; en Ik zal Mijn hand tegen hem uitstrekken en hem verdelen uit het midden van Mijn volk Israël. En zij zullen de straf van hun ongerechtigheid dragen: de straf van de profeet zal gelijk zijn aan de straf van hem die hem raadpleegt; opdat het huis van Israël niet meer van Mij zou afdwalen en zich niet meer zou verontreinigen met al hun overtredingen; maar opdat zij Mij tot een volk zouden zijn en Ik hun tot een God zou zijn, spreekt de Heere HEERE. Ezechiël 14:1–11.

Te Nashville zullen degenen binnen de Laodiceïsche Zevende-dags Adventkerk die niet geloofden zoals Zacharias, die „het standpunt hadden ingenomen dat wij niet behoeven uit te zien naar wonderen en de duidelijke openbaring van Gods kracht zoals in vroegere dagen,” zoals voorgesteld door 1840 tot 1844, door hen buiten het adventisme worden geconfronteerd met de vraag waarom zij hadden nagelaten te waarschuwen. Zij worden het „teken” van de valse boodschap van vrede en veiligheid, die de scheiding markeert tussen de wijzen en de dwazen, zoals voorgesteld door de twee tegenover elkaar staande tenten op de kampbijeenkomst te Exeter. Zij dragen een „teken” van afgoderij en opstand, terwijl Ezechiël de ware profetische waarschuwingsboodschap draagt. Aan het einde van de belegering, wanneer Jeruzalem wordt verwoest, als voorstelling van de zondagwet, is het teken van opstand het merkteken van het beest en het teken van gehoorzaamheid het zegel van God.

De genadetijd is voor het Adventisme bij de zondagswet geheel afgesloten, en er is daar een teken van de rechtvaardigen en van de goddelozen die gemerkt zijn. De afsluiting van de genadetijd bij de spoedig komende zondagswet is een type van de afsluiting van de genadetijd wanneer Michaël opstaat, en daar wordt het teken van de dood van de menigten voorgesteld door Gog en Magog.

En de reizigers die door het land trekken, wanneer iemand een mensenbeen ziet, dan zal hij er een teken bij oprichten, totdat de begravers het begraven hebben in het dal van Hamon-Gog. En ook de naam van de stad zal Hamonah zijn. Zo zullen zij het land reinigen. Ezechiël 39:15, 16.

Het teken van het verbond wordt aangeduid in het zevenendertigste hoofdstuk van Ezechiël, waar het dal van dorre beenderen tot leven wordt gebracht en de twee stokken worden samengevoegd. De beenderen worden tot leven gebracht door een boodschap van de islam, voorgesteld als de vier winden, en typen aldus 11 augustus 1840. De twee stokken worden tot één samengevoegd en vertegenwoordigen aldus de vereniging van de boodschap van de tweede engel met de boodschap van de middernachtsroep. De beenderen zijn de bekrachtiging van de eerste engel en de twee stokken zijn de bekrachtiging van de tweede engel. Daarna is Gods volk Zijn uitverkoren

verbondsvolk van de laatste dagen, voorgesteld door Johannes, als de honderd vierenveertigduizend.

Bovendien zal Ik een verbond des vredes met hen sluiten; het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal hun een plaats geven, hen vermeerderen, en mijn heiligdom voor eeuwig in hun midden zetten. Ook zal mijn tabernakel bij hen zijn; ja, Ik zal hun God zijn, en zij zullen mijn volk zijn. En de heidenen zullen weten dat Ik, de HEERE, Israël heilig, wanneer mijn heiligdom voor eeuwig in hun midden zal zijn. Ezechiël 37:26–28.

De vereniging van goddelijkheid en menselijkheid wordt in Gods Woord op verschillende wijzen voorgesteld, en één beeld daarvan is wanneer de „burcht van de ziel”, die gelegen is in de hogere natuur van de mens, verbonden wordt met de burcht van Gods heiligdom. Wanneer de hemelse troonzaal, die Gods burcht vertegenwoordigt, verenigd wordt met de burcht van de hogere natuur van een mens, worden Gods volk „geheiligt” en woont Hij „voor eeuwig in hun midden”.

Na hoofdstuk zevenendertig zet Ezechiël de hoofdstukken achtendertig en negenendertig uiteen, waarin hij Gog en Magog aan de orde stelt als symbolen van de confederatie van de mensheid die buiten Gods uitverkoren verbondsvolk staat. In hoofdstuk veertig wordt het verbondsvolk van hoofdstuk zevenendertig voorgesteld als een tempel die de gehele aarde vervult. De hoofdstukken achtendertig tot veertig beelden het opstaan van Gods verbondsvolk in de laatste dagen uit, zoals weergegeven door de getallen 38 en 40.

Wij zullen deze zaken in het volgende artikel voortzetten.